

عنوان مقاله:

مدرنیسم هنری و نقش تربیتی آن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی، دوره 24، شماره 31 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا ابراهیم زاده - دانشگاه هنر تهران

محمد جبارپور - دانشگاه امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از عمده ترین گرایش های هنری در ایران و جهان، گرایش به هنر مدرن یا مدرنیسم هنری است. لذا نظر به گسترده بودن حضور هنر مدرن در فضای فرهنگی امروز ایران نیاز است که نقش تربیتی هنر مدرن از منظری اسلامی مورد ارزیابی قرار گیرد. در این پژوهش برای تبیین نقش تربیتی هنر مدرن و مدرنیسم هنری، با روشی توصیفی تحلیلی، پیش از هر چیز به بررسی نسبت مدرنیسم هنری با تفکر مدرن و مدرنیته در معنای فلسفی آن پرداخته شده است. با انجام این مهم، روشن می شود که به رغم ادعای متمایلین به مدرنیسم، هنر مدرن تقابل بنیادینی با تفکر مدرن ندارد و تنها شورش و عصیان بوده است در برابر عقلانیت جزئی نگر مدرن. بنابراین سوبژکتیویته نفسانی و انانیت استعلاطلب، که در مدرنیته محور اساسی تفکر و عمل است، مبنای اصلی ایجاد اثر در هنر مدرن نیز گشته است. با نگرش به آثار هنر مدرن و افکار هنرمندان و ناقدین مدرنیست، چهار ویژگی: "نفسانی بودن و استعلاطلبی"، "بی قاعده بودن"، "پوچ گرایی و نیستی انگاری" و "عدم برقراری ارتباط با توده مردم" را از وجوه بارز هنر مدرن دانسته ایم. در بخش دیگر این مقاله با مراجعه به منابع اسلامی همچون نهج البلاغه اجمالا نشان داده ایم که هدف غایی تربیت هنری در اسلام همانا "درک جمال الهی و رسیدن به کمال" است. و نهایتا نتیجه گرفته ایم که همه چهار ویژگی یادشده با هدف غایی تربیت هنری اسلام در تضاد هستند.

کلمات کلیدی:

هنر مدرن، مدرنیسم هنری، تفکر مدرن، نفسانیت، تربیت هنری در اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1413805>

